

Zawód potrzebny: asystent osoby niepełnosprawnej

Data publikacji: 8.06.2018 14:45

W naszym społeczeństwie Panuje przekonanie, że osoby starsze, schorowane i niepełnosprawne powinny siedzieć w domu, nie narzekać na nic i o nic nie prosić. Jednak każda taka osoba ma pełne prawo do godnego życia oraz uczestniczenia w wszelkich formach wsparcia.

fot.: Pixabay.com

Osoba starsza, poruszająca się na wózku, niewidoma, niesłysząca czy poruszająca się o kulach także chce wychodzić z mieszkania między ludzi. Chce na równi z pełnosprawnymi wyjść do kina, teatru, muzeum, na basen ale także zrobić sobie zakupy. Coraz więcej budynków użyteczności publicznej jest dostosowywana do korzystania przez takie osoby. W wielu miejscach likwidowane są liczne bariery architektoniczne. Jednak nie w każdej sytuacji osoby takie dają sobie radę samemu. Nie za każdym razem mogą liczyć na pomoc rodziny, znajomych czy przyjaciół... W takich sytuacjach przydatną osobą jest asystent czy asystentka osoby starszej i niepełnosprawnej. Coraz częściej można skorzystać z fachowej pomocy takiej osoby. Wiele osób jest do kształcenia się jak można to tak nazwać w zawodzie asystenta.

Czy przy tej okazji wiemy czym tak naprawdę zajmują się asystent osoby niepełnosprawnej? Do obowiązków osobistego asystenta osoby niepełnosprawnej należy nie tylko pomoc w zakresie jej strefy oficjalnej, ale też prywatnej.

Jakie są główne zadania osobistego asystenta osoby niepełnosprawnej? Asystent powinien wprowadzać osobę niepełnosprawną do społeczności, ułatwiać jej kontakt z otoczeniem. W przypadku osób niewidzących bądź niesłyszących taka asystentura wymaga dodatkowych umiejętności, przede wszystkim posługiwania się językiem migowym bądź innymi alternatywnymi środkami komunikacji.

Funkcje asystenta danej osoby niepełnosprawnej wyznaczają sami niepełnosprawni, zależą od ich potrzeb i decyzji. Nadrzędnym celem asystenta powinno być zapewnienie podopiecznemu nieskrępowanego funkcjonowania w życiu prywatnym oraz zawodowym, a ponadto umożliwianie mu wykonywanie takich czynności, jakie podejmowałby, gdyby był osobą w pełni sprawną. Co więcej, to sama osoba niepełnosprawna jest pracodawcą i usługobiorcą. Ma prawo wybierać spośród kandydatów zapisanych w odpowiedniej bazie danych, zatrudniać i zwalniać według własnego uznania. Takie przywileje zostały określone już w 1971 roku w Deklaracji praw osób upośledzonych umysłowo. Zakłada ona, że osoba niepełnosprawna powinna cieszyć się takimi samymi prawami jak ludzie pełnosprawni. Jeżeli jej niepełnosprawność to ogranicza, powinna mieć zapewnione odpowiednie wsparcie w postaci asystentury.

Polskie przepisy jak dotąd nie są odpowiednio uregulowane, a ich przeznaczenie dalece odbiega od zapewnienia osobie niepełnosprawnej niezależnego życia pod każdym względem. W takich krajach, jak Niemcy, Austria, Szwecja, Finlandia, Dania, Holandia i Wielka Brytania, dawno już przeprowadzono projekty pilotażowe, wprowadzając do ustawodawstwa formy wsparcia finansowego aktywizujące osoby niepełnosprawne. Dzięki utworzeniu specjalnego budżetu zatrudnianie i finansowanie usług asystenckich stało się prostsze. W wymienionych krajach zawód asystenta osoby niepełnosprawnej jest więc zdecydowanie bardziej popularny niż w naszym państwie.

Zawód asystenta osoby niepełnosprawnej jest zawodem nowym w obszarze medyczno-społecznym, związanym z pomocą społeczną. W 2001 roku rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej został wpisany do systemu kształcenia. W okresie poprzednim nie wymagano formalnego wykształcenia od osób opiekujących się osobami niepełnosprawnymi. Powołanie tego zawodu stało się zwrotem w polityce społecznej państwa wobec osób niepełnosprawnych. Tak więc od 2001 roku zawód asystenta osoby niepełnosprawnej jest oficjalnie wpisany na listę

zawodów i jest traktowany jak każdy inny. Nauka tego zawodu jest prowadzona w szkołach podyplomowych i policealnych. W Polsce obecnie jest około 5 miliona osób niepełnosprawnych bez względu na stopień niepełnosprawności. Wiadomo, że nie wszyscy oni potrzebują w swoim życiu pomocy asystenta. Mijmy nadzieję, że dla tych którzy takiej pomocy potrzebują nie zabraknie asystentów posiadających odpowiednie przygotowanie.

Andrzej Koenig